

“Osmanlı Hanedanı kadınları aşkı zerafetle yaşamıştır”

Osmanlı hanedanına üye hanım sultanların ve kızlarının, Batılı oryantalistlerin gözüyle yazılan roman ve dizilerde anlatılanların aksine aşkı şehvet ve ihtirasla değil tüm zerafeti ve inceliği ile yaşadıkları belirtildi.

Osmanlı padişahlarından Üçüncü Mustafa'nın kızı Beyhan Sultan ile Divan şairi ve Mevlevi şeyhi Şeyh Galip arasındaki aşkı anlatan ve Mine Sultan Ünver'in kaleme aldığı "Nar-ı Aşk" isimli roman **Timaş** Yayınları tarafından yayınlandı. Romanda padişah kızı ve padişah kardeşi olan Beyhan Sultan ile Divan Edebiyatı'nda bir başyapıt olan Hüsn-ü Aşk'in müellifi ve bir Mevlevi şeyhi olan Şeyh Galip arasındaki aşk zarif, naif ve ince bir

şekilde kaleme alınarak anlatılıyor.

Nar-ı Aşk'ın yazarı Mine Sultan Ünver, son yıllarda tarihe daha fazla ilgi duyulduğunu ifade ederek "Özellikle tarihi karakterlerin ya da hadiselerin roman şeklinde yazıldığı gibi artıran bir etken oldu. Ne gariptir ki bizim tarihimizi roman olarak ilk kaleme alanlar yabancılar. Onları takip eden, bu tarihin mirasçısı yerli yazarlarımız ise maalesef ki yabancı yazarların ekolüne tabi

olup tarihimizi oryantalist söylemlerle dile getirmekten çekinmediler. Osmanlı hanım sultanlarını ve kızlarını anlatan roman yazarları onların yaşadıkları aşkları Batılı oryantalist bir gözle şehvet ve ihtiras denizine düşmüşler gibi kaleme aldılar. Özellikle Hürrem Sultan, Mihrimah Sultan, Nurbanu Sultan ve Safiye Sultan hakkında oryantalist bakış açısıyla romanlar ve diziler çekilerek bu tarihi kişiliklere büyük haksızlık yapıldı." dedi

Son yıllarda uzman tarihçilerin araştırmaları ve çevirileriyle açığa çıkarılan bilgilerin ışığında, tarihi gerçeklerin gün yüzüne çıktığını ifade eden Ünver, şunları söyledi: "Artık; Osmanlı'da Ramazan'ın nasıl geçirildiği, saray, ordu, harem gibi teşkilatların gerçeğe yakın yapıları ve Osmanlı medeniyetine mahsus; iman, şefkat, hoşgörü gibi güzel kavramlar hakkında fikir sahibiyiz. Tarihi romanımızla Osmanlı'da aşkın nasıl yaşandığını gözler önüne sermek istedik. Öyle ki; 'Hoşgörü Medeniyeti' yerine başka bir tanımlama aransa 'Aşk Medeniyeti' denilebilecek olan Osmanlı'da bu hissiyat en latif, en zarif haliyle yaşıyordu. Romanın başlıca karakterlerinden Şeyh Galib'in de dâhili olduğu Divan Şiirleri bu hâle en bariz ispatıdır. Oysa Osmanlı'da aşkı konu alan romanlar, harem hayallerinden ve şarkın egzotik havasından bahseden oryantalist kaynaklı kurmacalardan ibaret. Biz kitabımızla bu bakış açısını yıkarak Osmanlı'da aşkın nasıl yaşandığını göstermeye çalıştık."

Osmanlı tarihi, Harem hayatı, hanım sultanlar ve Osmanlı hanedanını kızlarının oryantalist bakış açısıyla anlatılmasının son derece yanlış olduğunu kaydeden Ünver, romanı kaleme alırken; tarihi kayıtlar, Şeyh Galib'in şiirleri, ilgili konuları ve kişiler hakkında müelliflerin şimdiye kadar verdiği eserlerin tarandığını, kimi hususlarda tarihçilere ve akademisyenlere danışıldığını kaydetti.